

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 101. Quid possit post constitutum à se vicarium per scriptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

& probat pluribus S. Cong. responsis Pignat. Tom. 8. consult. 34. à num. 13. Mortuo autem Vicario constituto ab eo, ad quem facta devolutio, Capitulum denuo alium eligere potest. Vide me q. 544. Pendente vero dicto termino, donec constituantur Vicarius, administratio jurisdictionis non spectat ad primam dignitatem, neque ad Archidiaconum (remanentibus tamen illi, uti & Archipresbytero pro tempore illo propriis suis iuribus competentibus illis de jure communi tanquam Vicariis natis) Barbos. juris Eccl. l. 1. c. 32. num. 4. Pax Jord. l. 12. tit. 2. num. 4. citans Ricum &c. contra Vulpe. Navar. Sbroz. Sed ad ipsum Capitulum totum, quod eam per seipsum successivi tunc administrare potest, sicut olim poterat pro toto tempore vacantia Sedis. Pax Jord. loc. cit. Barbos. loc. cit. num. 29.

3. Resp. tertio: Potest Capitulum Vicarium Episcopi defuncti, uti & Metropolitanus suum Vicarium Capitularem constitutre, modo habeant qualitates in tali Vicario requisitas; non tamen ad hoc tenetur. Sbroz. de off. Vic. l. 1. q. 60. Potest etiam, quantum est de jure communi, vel etiam ubi sic habet consuetudo immemorialis, Capitulum constituere plures Vicarios Capitulares habentes requisitas qualitates, aequae principales, vel in solidum, vel ut alterius membris eo munere fungantur; non enim minus in hoc potest quam Episcopus. Fagn. in c. his qua. de major. & obed. n. 68. Barbos. l. c. n. 33. Pirh. ad tit. de off. Vicar. n. 57. Ego q. 547 hodie verò post Trident. independenter à tali consuetudine non posse Capitulum nisi unum constitutre Vicarium; eò quod Concilium loquatur in singulare, defendant Dian. p. 8. tr. 4. resol. 81. Fagn. Barbos. Pirh. LL. cit. &c. Contrarium simpliciter etiam nulla mentione consuetudinis, nimis posse Capitulum adhuc hodie plures constituere Vicarios, & Concilium loqui in singulare ideo, quia regulariter non constitutus nisi unus, tenentibus. Sbroz. loc. cit. q. 50. & 60. Garc. p. 5. c. 7. num. 36. citante alios plures; item Molin. de Iust. tr. 5. d. 11. num. 1. apud Barbos. De cetero ubi duo sunt Episcopatus uniti, & unusquisque habet suum Capitulum, singula suum deputare possunt Vicarium Capitularem Pax Jord. loc. cit. tu. 2. num. 10. An vero unus idemque constitui possit Vicarius generalis in temporalibus: & spiritualibus, dubitant aliqui; affirmat Azor. p. 2. l. 2. c. 37. q. 18. citans Clem. 1. & 2. de heret. Pavin. & Rebuff. Vide me q. 549.

4. Resp. quartò: Constitutio Vicarii non est propriè electio, nec in ea servanda forma c. quia propter. de elect. unde non requiritur, ut fiat per suffragia occulta. Vide me q. 550. Requiritur tamen & sufficit pluralitas votorum (intellige, non respectu aliorum, qui pauciora habuerunt, sed respectu totius numeri Capitularium) nisi forte specialis Ecclesiæ statutum Apostolica autoritate firmatum exigeret duas tertias votorum; ubi vero electio talis non valeret ob non habitam pluralitatem votorum, non poterit revalidari ex subscriptione patentium facta à majore parte Capitularium; quia facta non est in Capitulo capitulariter. Utrum tamen, ubi electio facta scienter de indigno, valeat electio facta de digno à minori parte Capituli, variant AA. possit tamen electus à medietate suffragatorum, consentiendo sux electioni, mutato suffragio suo augere numerum, & sic constituere numerum majorem votantium seu

ultra dimidium; & si Capitulares inter se discordes elegerint duos vel tres Vicarios, ex omnibus magis idoneus, ceteris rejectis, est allendum in Vicarium. Barbos. loc. cit. num. 36. Garc. loc. cit. num. 23. vide me de his omnibus q. 551. & q. 552. Porro num Vicarius eligendus pro toto tempore vacantia Sedis; an vero pro determinato tempore, quo elapsò, iterum eligendus aliis, controvertunt AA. vide me q. 555.

5. Resp. quintò: Tam eti Capitulum, neque vi juris communis, neque vi Trident. necessario eligere debeat in Vicarium, qui est de gremio suo, ubi tamen ad esset idoneus ex Capitulo, is ceteris paribus præferendus. Garc. loc. cit. num. 13. Barbos. num. 37. Vulpe. Pignat. Pirh. & alii citati à me q. 556. Quod ipsum faciendum à Metropolitanu, ubi ad eum devoluta electio. An eligendus in Vicarium Capitularem necessario debet esse Doctor; & quidem Juris Canonici, & promotus in publica Universitate, vide à me tractatum per plures num. q. 559. Quod Canonicus Capitularis habens cetera requisita, exercens in eadem civitate curam animalium, eligi possit in Vicarium Capitularem, modo utrius officio, Parochi & Vicarii satisfacere possit; non tamen parochus alius extraneus Dicecelanus; cum ne quidem Episcopus talen assumere possit in suum Vicarium, fusè satis declaravi. q. 558. uti & qua actas in eo requiratur. q. 559. & quod non requiratur, ut sit in Ordinibus, sed sufficiat esse Clericum prima tonsura. q. 560. quodque esse debet legitimus. q. 561. Ac denique qualiter & coram quo nullitas electionis, tam ob defectum electi, quām aliunde contingenter sit deducenda. q. 554.

Quæst. 101. Quid possit Capitulum post constitutum à se Vicarium per se ipsum?

1. **R** Esp. primò: Quamvis Vicarius Capitularis Episcopo succedit in omni ea jurisdictione, in qua ei succedit Capitulum (unde non quidem Vicarius Episcopalis, sed Vicarius jurisdictionis Episcopalis dici potest & debet) hæcque ad illum à Capitulo (penes quod ea tota habitualiter & principaliter residere pergit) transeat quò ad exercitium, quod immediate illi à Capitulo (vel in casu negligientia à Metropolitanu) committitur vice sua exercendum; nihilominus potest Capitulum deputando Vicarium aliqua sibi per seipsum exercenda reservare. Dian. l. 8. tr. 4. resol. l. 2. Pignat. Tom. 9. consult. 59. n. 4. Pirh. l. c. n. 78. Garc. l. c. 25. Pax Jord. l. 12. tit. 2. num. 61. Barbos. juris Eccl. l. 1. c. 32. n. 4. citans Vulpe. pr. for. Eccl. c. 44. n. 28. Pavin. p. 2. q. 10. n. 6. &c. Porro inhærendo huic sententiæ, si reservata sint voluntatiæ jurisdictionis & gratiosa, non repugnare, ea exerceri per ipsum Capitulum, censem Pax Jord. loc. cit. num. 25. Ventrigl. &c. secus, si sint judiciaria seu jurisdictionis contentiose, & exigentia cognitionem causæ; ea enim debere à Capitulo delegari Vicario suo, vel etiam alteri, ne alias retardaretur Justitia, & partes gravarentur ob difficultatem congregandi Capitulum; quæ etiam causa fuit, cur Concilium exercitium jurisdictionis abstulerit à Capitulo, & transferri voluerit in Vicarium. Nihilominus Fagn. in c. his qua. de major. & obed. num. 72. testatur, S. Congreg. præpositam negot. Episcopor. & Regular. definitivis

finis

simpliciter in contrarium; nimis Capitulum teneri Vicario suo jurisdictionem totam conferre, non cumulativè, sed privativè ad se. Vide me de his. q. 566. Idem de relinquenda tota administratione Vicario procedere volunt Garc. loc. c. Pax Jord. loc. cit. n. 62. in casu, ubi jam semel jurisdictione illimitate eidem concessa; negant hoc ipsum alii dum volunt, Capitulum etiam ex post, non tantum posse referbare, & ad se avocare aliqua, sed etiam posse se intromittere in exercitio jurisdictionis, eamque exercere cumulativè cum suo Vicario, hoc nisi fundamento, quod Concilium Trident. solùm obligaverit ad constituendum Vicarium; non vero ad abdicandam à se jurisdictionem (intellige, etiam quò ad exercitium) adeoque sicut ex eo, quod Episcopus astringeretur assumere Vicarium, non sequitur illud cogi hoc exercitium abdicare, & relinquere privative Vicario suo. Contra quam tamen rationem facit, quod Concilium, ut dictum paulo supra, voluerit, Capitulum per Vicarium exercere jurisdictionem suam ideo; qui negotia tam multiplicia occurrantia tempore Sedis vacantis ordinati & sine ulla justitia retardatione partiumque gravamine per unum omnium nomine, quam multorum difficulter saepe congregabilium, & in diversa abeuntium, præserit, dum inter illos plures nonnunquam sunt pertinacis & heteroclit cerebri, suffragis expediuntur. De cetero juxta hanc sententiam multè minus poterit Capitulum limitare Vicario exercitium illud jurisdictionis, & ad se avocare aliqua, ubi in casu negligentie Capituli Vicarius constitutus à Metropolitano illimitatè. Porro in eo, num, quando Vicarius ita simpliciter absque omni positiva reservatione deputatur, transiant quoque in eum sine speciali commissione, quæ alijs speciale mandatum Episcopi requirunt respectu Vicarii illius generalis, in eo, inquam, non convenient AA. afflant Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 28. Guttier. q. Can. l. 1. c. 11. n. 10. Molin. de Just. tr. 5. d. 1. n. 4. quos pro hac sententia citat Barbol. juris Eccl. l. 1. c. 32. n. 103. Negant è contra Barbol. l. c. Castrop. tr. 13. d. 2. p. 29. n. 5. Pirl. ad tit. de off. Vic. num. 78. Dian. p. 8. tr. 4. resol. 64. Ventrigl. Meroll. &c. Sic Vicarium Capitularem non posse sine speciali commissione dispensare in interstitiis Ordinum, tradunt Fagn. in c. his qua. de maj. & obed. n. 61. Ventrigl. Tom. 2. annot. 15. §. 2. n. 21. citans alios. Atque ita non transire maiorem in eum potestatem, quam in Vicarium Episcopi, tenent Castr. loc. cit. Garc. loc. cit. num. 29. aliquæ à me citatis. q. 569. num. 1. ubi etiam, num. 2. & 3. qualiter non minus, quam Vicarius Episcopi sit Ordinarius, & sicut hic cum Episcopo, ita ille cum Capitulo idem habeat tribunal, vel potius Vicarius Capitularis dicatur occupare tribunal jurisdictionis Capitularis, & eam ex illo administrare. Unde etiam, ut dixi. q. 570. videatur non posse à Vicario appellari ad Capitulum, nisi forte in causa illi specialiter delegata, sicut etiam in eo casu appellari potest à Vicario Episcopi ad Episcopum.

Quæst. 102. Quid possit vel non possit Vicarius Capitularis vi translate in eum jurisdictionis Capitularis?

1. R Esp. primò in genere: Primò potest exercere hanc jurisdictionem ante literas patentes deputationis sua expeditas. C. de Luca de Can. & dignit. d. 26. num. 2. juncto num. 10. designatio enim hæc non exigit post se ad perfectionem sui alium actum, sicut electio propriè talis exigit confirmationem; expediunturque hæ literæ ad probationem, non ad substantiam actus aut perfectionem: adeoque neque exercitum jurisdictionis dependens ab illa deputatione exigit dictas literas. C. de Luc. loc. cit. vide me q. 571. Excommunicato tamen, aut per aliam censuram suspenso Capitulo, Vicarius quoque illius jurisdictionem exercere nequit pari ratione, ac continet in Vicario Episcopi Garc. loc. cit. num. 32. Castr. loc. cit. Pirl. loc. cit. contra Ugolin. Idque etiam Vicarius deputatus à Metropolitano; quia etiam is habet jurisdictionem dependentem à jurisdictione Capituli, et si independenter à voluntate illius. Garc. loc. cit. num. 33. Secus est, dum Capitulum delegasset specialiter causam Vicario, non ut Vicario, sed ut delegato; jurisdictione siquidem delegata delegati non suspenditur excommunicato delegante. Card. in Clem. eti principalis. de rescr. num. 9. Pavin. de potest. Cap. Sede vac. p. 2. q. 10. num. 14 Secundò omnia, quæ potest Capitulum, potest etiam Vicarius, intellige, commissa ei tota jurisdictione & administratione sine reservatione. Hinc

2. Resp. secundò in specie: Primò potest circa condenda & revocanda statuta, puniendisque eorum transgressores, quæ circa ea potest Capitulum juxta dicta supra; egebit tamen ad condenda statuta generalia speciali saltem consensu Capituli, si non demandatione & commissione, quo tamen etiam consensu non egebit ad puniendos transgressores. Secundò potest etiam de aliis delictis cognoscere eaque punire ex generali Vicariatus commissione. Tertiò infligere censuras, easque exequi, etiam sine speciali commissione Capituli (nisi forte agatur de suspensione perpetua aut diurna) est enim Judex Ecclesiasticus, ordinariam habens jurisdictionem, potestque id ipsum Episcopus, & quod is potest, potest Capitulum Sede vacante, nisi id specialiter ei in quibusdam casibus denegetur; & sic in specie potest suspendere, interdicere, excommunicare vigore commissionis sua generalis, etiam personas particulares & Canonicos de Capitulo. Pax Jord. l. 12. tit. 2. num. 41. & Pignat. vide me q. 576. pro singulis citantem plures AA. Pari modo potest Vicarius absolvire ab excommunicatione (idem est de aliis censuris) lata à jure vel homine, puta, Episcopo mortuo ejusvè Vicario, idque sine speciali commissione, & licet non esset Sacerdos, eti honestius, eam absolutionem tunc committeret alteri Sacerdoti; vide me q. 580. num. 1. Poterit quoque remittere penas, tam à seipso, quam à defuncto Episcopo aut etiam à Capitulo, per seipsum administrante intra octo illos dies irrogatas, in quo tamen postremo casu videtur egere speciali commissione Capituli, vide me loc. cit. Quartò videtur posse exigente atrocitate delicti privare Clericum beneficio, & devenire quoque ad verbalem degradationem; quia id potest Capitulum, cuius tamen speciali commissione, saltem quod ad secundum, egere videtur; devenire autem ad actualē degradationem: utpote ne quidem Capitulo, sed soli Episcopo competentem, non potest; multas vero pecuniarias, etiam ex parte, sub pra-